آرمان ملی
پنجشنبه
۰۴ • ۰۹ • ۱۴۰۰
۱۹ ربیع‌الثانی ۱۴۴۳/ ۲۵ نوامبر ۲۰۲۱
سال پنجم
شماره ۱۱۶۶
armanmeli.ir

گـــزارش

چند دولت در سایه پس از انتخابات ۱۴۰۰ فعال شدند؟

«دولت سایه» با این دولت هم از بین نرفت

دولت در زیر ذره‌بین یا شریک در سایه‌ها

آرمان ملی - یاسمین طالقانی: یک فعال سیاسی اصولگـــرا از تشکیل دولت در سایه خبر می‌دهد. پرسش این بود که دولت در سایه هم تشکیل خواهد شد یا همه طیف‌های این جریان پشت دولت ایستاده و به فرض اینکه طی سال‌های پیش رو خطایی انجام دهد، لاپوشانی می‌کنند؟ جواب سوالات تا حد زیادی مشخص بود و هیچ کس در بین اصولگرایان خواستار نادیده گرفتن اشتباهات نبود. نقد را نه معنی تخریب و کارشکنی یا سنگ‌اندازی در مسیر دولت اما از باب همفکری و کمک به دولت مستقر جدی گرفته بودند اما اقدام عملی و نشانه واضحی از برخورد مناسب با دولت و اشتباهات احتمالی آن هم نبود. اکنون اما بعد از تقریبا سه ماه، به نظر می‌رسد که اصولگرایان از این مرحله گذشته‌اند. شاهدش هم تشکیل دولت در سایه است که حسین کنعانی مقدم، دبیرکل حزب سبز از آن خبر می‌دهد. او از انفعال احزاب انتقاد کرده و ضمن آنکه دلیل این انفعال را در ساختار سیاسی و جایگاه تحزب در کشور می‌داند، می‌گوید: «حزب ما بعد از انتخابات هم فعالیت داشت و دولت در سایه را با هدف هم فکری شکل دادیم تا راهکارهای لازم به منظور مشورت به دولت داده شود.»

رویاهای رئیس دولت در سایه!

اما دولت در سایه اصلی را سعید جلیلی تشکیل داده و به‌صورت علـــنی به تشریح اهداف آن می‌پردازد. ۱۱ خـــرداد ۱۴۰۰ جلیلـــی که کاندیدای انتخابـــات ریاست جمهوری بود گفت:«اگر رای نیاورم، صد در صد به قانون تمکین خواهم کرد. سال ۹۲ که رای نیاوردم در ستاد انتخاباتی خود اعلام کردم که کار ما برای کمک به دولت منتخب تازه آغاز شده است و بر همین مبنا دولت سایه را به‌وجود آوردیم.» او گفت: «برای اعضای کابینه و تیم اقتصادی دولت به جمع‌بندی رسیده‌ایم. یکی از برکات هشت سال دولت سایه، شناخت جوانان متخصص، اساتید صاحب‌نظر و مدیران موفق و پاکدست بود؛ مجموعه‌ای از افراد را برای مسئولیت‌های مختلف شناسایی کردیـــم کـــه می‌تواننـــد بـــار مسئولیت دولت آینده را به دوش بکشند.» جلیلی خاطرنشان کرد: «اگر ما توســـط مردم انتخاب نشویم، به این معنا نیست که مسئولیت‌مان نسبت به کشـــور تمـــام می‌شود؛ اگر کسی صادقانه به فکر خدمت به مردم است، باید رقیب خود را نیز کمک کند. در این هشت سال هر جا به نتیجه‌ای رسیده‌ایم، آن را به دولت مستقر کـــه در انتخابات رقیب آن بود، اطلاع و نتایج را در اختیار آنها قرار دادیم.» البته در همان روزها عبدالناصر همتی پاسخ جلیلی را داد و گفت: «بانی وضع موجود کسانی هستند که مدعی دولت سایه هستند، اینها و نهادهای دیگر در وضعیت امروز کشور شریک هستند، معطل کردن FATF اگر آسیب به کشور نیست پس چیست؟» جلیلی که گمان می‌رفت از نزدیکترین افراد به رئیسی در دولت سیزدهم باشد جایگاه خاصی پیدا نکرد و یا شاید پیشنهادات رئیسی را نپذیرفت اما عزم او برای تشکیل دولت در سایه جزم است. سعید جلیلی که عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام است چندی قبل در دیدار مجازی با جمعی از جوانان و فعالان انقلابی استان خراسان رضوی، گفت:«دولت سایه یک نوع حرکت عمومی و گفتمانی است که منحصر در هیچ گروه و تشکیلاتی نیست. ویژگی این گفتمان این است که هیچ گروه یا تشکیلاتی نمی‌تواند خود را محور انحصاری این حرکت بداند.» جلیلی در این باره افزود: ایرادی که به خودمحوری برخی تشکل‌ها و حرکت‌ها وارد است، نباید در این حرکت بروز داشته باشد.» عضو شورای‌عالی امنیت ملی تاکید کرد: «هر ظرفیت انقلابی ولو به نام تشکل یا نهاد دیگری به دنبال اصلاح روند امور است، می‌تواند یک دولت سایه باشد. دولت نیاز دارد که سایه به سایه توسط مردم دنبال بشود و از سوی گروه‌های مردمی به اشکال مختلف به او مشورت داده شود». وی تصریح کرد: «دولت سایه منحصر بر پیگیری اقدامات دولت نیست؛ قوه‌قضائیه، مجلس، شوراهای شهر، صداوسیما، شوراهای عالی و .. می‌توانند جزو موضوعات دولت سایه باشند. هدف آن است که به دنبال تایید، تصحیح یا تکمیل روند کشور براساس اولویت و وسع خودمان باشیم.» به هر حال جلیلی رئیس جمهور نشد اما رئیس دولت سایه شد چنانکه برخی خبرگزاری‌ها از او به همین عنوان یاد می‌کنند. البته جلیلی هم چندان از این سمت ناراضی نیست چنانکه در تیرماه گفت: «ویژگی این یک ماه اخیر این بود که دولت سایه تبیین شد و به همت جوانان در شهرهای مختلف به یک حرکت اجتماعی تبدیل شد. این حرکت اجتماعی زمانی ادامه خواهد یافت که جوانان شهرها و روستاها و مناطق مختلف کشور سایه به سایه روند کشور را دنبال کنند و در حد وسع خود بر آن تاثیر بگذارند.»

«آرمان ملی» واکنش‌ها به انتصاب‌های فامیلی را بررسی می‌کند:

انتصاب‌های فامیلی پوششی برای انتصاب‌های نظامی!

وزیر کشور: انتصاب‌های فامیلی واقعیت ندارد؛ می‌خواهند مردم و دولت را به حاشیه ببرند

آرمان ملی- رویکردها به ماجرای انتصاب‌های فامیلی بسیار متفاوت بوده اما کسر قابل توجهی از افراد این انتصاب‌ها را غیر قابل توجیه دانسته‌اند و از مسئولان خواسته‌اند که برای از بین نرفتن اعتماد عمومی و استفاده از شایستگان و نخبگان در موقعیت‌های شغلی تا حد امکان از این انتصاب‌ها بپرهیزند. این در حالی است که اخیرا احمد وحیدی وزیر کشور این انتصاب‌ها را به کل منکر شده و آن را جو سازی و فضاسازی برای به حاشیه بردن دولت خوانده است. باید اذعان داشت که وزیر کشور اگر انتصاب دامادی و رفاقتی را انتصاب فامیلی نمی‌داند پس انتصاب‌های فامیلی در دولت اتفاق نیفتاده است. هر چند که برخی معتقدند هنوز هم بحث انتصاب نظامیان در استانداری‌ها محل بحث است و به نظر می‌رسد این مخالفت در خصوص انتصاب‌های فامیلی درجهت سرپوش گذاشتن بر انتصاب نظامیان در استانداری‌هاست.

فرصت یا موقعیت؟

شاید یکی از مهم‌ترین شعارهای رئیس جمهور در جریان انتخابات و پس از آن بحث شایسته سالاری و انتخاب افراد بر اساس کارآمدی بود که از همان ابتدا بسیار مورد توجه و استقبال جامعه، جریانات سیاسی و رسانه‌ها قرار گرفت. با این حال چندی نگذشت که با انتصاب معاونان و مشاوران آیت‌ا... رئیـــسی و سپـــس معـــرفی کابینه به مجلس مشخص شد که اگر هم بنا بر شایسته‌سالاری باشد محدوده این رویکرد صرفا در جریان اصولگرایی و آن هم بخشی از جریان اصولگرایی است. انتصاب‌های که برخی از آنها نیز با انتقاداتی مواجه شد. اما این همه ماجرا نبود هر چه از تشکیل دولت گذشت و به تکمیل یدنه دولت و مدیران میانی نزدیک شدیم بسیاری در از رسانه‌ها و فضای مجازی بحثی تحت عنوان انتصاب‌های فامیلی مطرح شد و هر از چندی صحبت انتصاب یکی از اقوام و خویشان مدیران دولتی در مقام و منصبی مطرح شد که با واکنش‌هایی مواجه شد و بحث تا جایی پیش رفت که حتی نمایندگان مجلس نیز به آن ورود کردند؛ حتی ۳۵ نماینده مجلس درباره ضرورت جلوگیـــری از انتصاب‌ها فامیلی و بی توجهـــی بـــه شایستـــه‌سالاری در دستگاه‌های دولتی به رئیس جمهور تذکر دادند. برخی رسانه‌های حامی دولت نیز این انتصاب‌ها را رد نکردند مثل روزنامه جوان که در ۲۳ آبان ماه سال جاری در مطلبی در دفاع از این انتصاب‌ها آورد: «محروم کردن جوانان آینده کشور به جرم انتساب به مسئولان جمهوری اسلامی ظلم به آنان است.» البته اینکه همه افراد در کشور از اشتغال و حضور در جایگاه‌های مختلف سهمی یکسان دارند امری درست و منطقی بوده و شسکی در آن نیست، اما پرسش اینجاست که اساسا در مقام برابر با افراد عادی که هیچ‌گونه پشتوانه و رابطه‌ای ندارند، چگونه می‌توانند در مقابل کسانی که به‌واسطه ارتباط فامیلی یا مناسبات سیاسی برای حضور در یک موقعیت کاری مناسب قرار می‌گیرند به رقابت بپردازند؟ بله اگر شرایط برابر باشد و همه در جایگاهی یکسان آزموده شوند و افراد بر اساس توانایی‌های خود در حوزه‌ای مشخص به کار گرفته شوند امری مطلوب و استفاده از حداکثر ظرفیت‌هاست. اما اینکه افرادی به صرف آشنایی فامیلی با یک مدیر و اعتماد حاصل ار این ارتباط استخدام یا به کار گرفته شوند، آنجا محل اشکال است. این مهم نیز صرفا در مورد دولت سیزدهم صدق نمی‌کند و در دولت‌های پیشین تا دولت‌های بعدی ساری و جاری است. لذا پذیرفتن این موضوع که انتصاب‌ها بعضا به دور از شایسته‌سالاری اتفاق می‌افتد نباید تردید کرد. گرچه این گفته نیز بدان معنا نیست که دولت آیت‌الله رئیسی بر مبنای شایسته سالاری انتخاب نشده است بلکه در بدنه دولت و رده‌های مختلف مدیران میانی شاید بیش از شایسته سالاری فامیل سالاری و به‌عبارت بهتر مناسبات سالاری حاکم بوده است. در نتیجه به نظر می‌رسد که دولت نیز برای انسجام و راندمان کاری بهتر باید بیش از نگاه به جریان سیاسی افراد به سمت انتصاب‌های بر مبنای توانایی و تخصص افراد پیش برود.

انتصاب‌های مناسباتی

پس از مطرح شـــدن بحث انتصاب‌های فامیلی در در دولت و زیر مجموعه‌ها انتقادات بسیاری از سوی برخی رسانه‌ها صورت گرفت مبنی بر اینکه طرح این مساله خط تخریب علیه دولت است و اساسا چنین چیزی در دولت اتفاق نیفتاده و اگر هم افرادی بر این اساس مطرح می شوند قرابتی با دولت و مدیران دولتی ندارند. اما نکته اینجاست که برخی از انتصاب‌ها در دولت رئیسی فارغ از فامیل سالاری و انتصاب‌های فامیلی بیشتر بر مبنای روابط و مناسبات سیاسی و جناحی بوده است. مثل ماجرای انتصاب فرزند لاله افتخاری نماینده تهران که پس از تعریف او از رئیس جمهور و تشبیه عملکرد رئیسی به سیره ائمه هدی و پیامبر اکرم فرزند وی به سرپرستی صندوق بازنشستگی فولاد منصوب شد. شاید اگر بیشتر بگردیم بیشتر بتوانیم از این دست اتفاقات و انتصاب‌ها بر مبنای مناسبات سیاسی و جناحی پیدا کنیم. اما قدر مسلم اینگونه انتصاب‌ها در جامعه شائبه ایجاد می کند که چرا در جامعه‌ای که میلیون‌ها فارغ التحصیل بیکار منتظر حضور در موقعیت شغلی مناسب هستند برخی با توصیه و سفارش یا حتی مناسبات سیاسی به جایگاهی می‌رسند.؟ در گفته‌ها و سفارشات ائمه و معصومین نیز این سخن گهربار آمده است که «از قرار گرفتن در موضع تهمت بپرهیزید.» حال برخی انتصاب‌ها که شاید هم از سر شایسته سالاری باشد نگاه جامعه را نسبت به دولت یا سایر نهادها تغییر می‌دهد. چیزی که در مورد انتصاب داماد شهردار تهران اتفاق افتاد اما با تاثیر و فشار افکار عمومی این انتصاب صورت نگرفت. معرفی گزینه دوم پیشنهادی برای وزارت آموزش و پرورش نیز از همین رویه پیروی کرد که با هوشمندی مجلس صورت نگرفت. با این حال آنچه مسلم است دولت هر چقدر به سمت استفاده از نخبگان به دور از جهت گیری سیاسی و نگاه فامیلی و اشنایی برود هم صحبت‌های کمتری در خصوص انتصاب‌ها خواهد شنید و هم هم‌افزایی بیشتری خواهد آفرید.

تکذیب انتصاب‌های فامیلی

ماجرای انتصاب‌های فامیلی و حواشی آن باعث شد تا وزیر کشور نیز به سخن بیاید و موضع خود را در این خصوص اعلام کند. احمد وحیدی در خصوص انتصاب‌های فامیلی در دولت سیزدهم اظهار داشت: «اصولاً چنین چیزی واقعیت ندارد و این جوسازی و فضاسازی کسانی است که دنبال این هستند که مردم و دولت را به حاشیه ببرند.» وی با بیان اینکه برخی‌ها با مطرح کردن انتصاب‌های فامیلی و حرف‌های غیرواقعی، ذهن مردم را مشوش کنند، گفت: «البته مردم تحت تأثیر چنین ادعاهایی قرار نخواهند گرفت چراکه ملت به دولت اطمینان دارد.» وزیر کشور با تأکید بر اینکه دولت از چنین شایعات کذبی به‌دور است، تصریح کرد: «کشور در این شرایط کنونی نیاز به انسجام و حرکت رو به جلو داشته و باید این افراد از حاشیه‌سازی‌های بی‌مورد و دروغین پرهیز کنند.»

دبیر کمیسیون رسیدگی به طرح صیانت: هم تلگرام دارم، هم فیلترشکن

مدعیان صیانت فیلترشکن را فقط برای مردم بد می‌دانند

محدودیت خوب است اما برای مردم، نه نمایندگان

آرمان ملی - مطهره شفیعی: طرح صیانـــت از فضای مجازی یکی از موضوعاتی است که در هفته‌های اخیر محل بحث و چالش قرار گرفته. ورود مجلس به این طرح با حرف و حدیث‌های زیادی همراه بود چنانکه برخی عنوان کردند نمایندگان برای فرار از ارائه راهکارهای اقتصادی به بررسی طرحی می‌پردازند که می‌دانند حساسیت بر آن زیاد است و ذهن جامعه را درگیر خود می کند. برخی ناتوانی مجلس برای ارائه طرح کاهش مشکلات اصلی کشور را دلیل طرح صیانت از حقوق کاربران فضای مجازی می‌دانند. بخش دیگری هم معتقدند نمایندگان امروز مجلس دلواپسان دیروزی هستند که از ارتباط اقشار مختلف جامعه با هم از طریق فضای مجازی هراس دارند. به‌هر حال هرچه باشد این طرح در مجلس است و هنوز به نتیجه خاصی نرسیده است.

همه عضو هستند

در حالی این طرح در مجلس بررسی می‌شود که با ورود به تلگرام و توئیتر مشاهده خواهید کرد تعداد زیادی از نمایندگان در این شبکه‌های مجازی عضویت دارند و برخی بسیار هم فعال هستند. نکته قابل تامل اینجاست که دلواپسان مشهور خیلی زودتر از سایرین به عضویت تلگرام درآمدند؛ از جمله حمید رسایی که در کانال تلگرامی خودش به ارائه مواضعش می‌پرداخت مانند دو روز پیش که اتهاماتی را متوجه بیژن زنگنه در پرونده کرسنت کرد یا امیرآبادی فراهانی کانال او در تلگرام فعال است. احمد نادری هم کانال تلگرامی دارد و بسیاری دیگر از نمایندگان که رای به طرح صیانت از حقوق کاربران فضای مجازی را تایید کردند اما از فعالان عرصه شبکه‌های مجازی هستند! جالب آنجاست که بیشتر نمایندگان در توئیتر فعال تر از تلگرام هستند و اصولا فیلتر بودن این شبکه‌ها برایشان معنایی ندارد چرا که می‌دانند اقشار زیادی از مردم با رجوع به توئیتر از دیدگاه آنها مطلع می‌شوند اما اینکه چه اصراری دارند تا تلگرام و توئیتر نه تنها فیلتر بماند بلکه محدودیت‌های بیشتری در فضـــای مجازی ایجاد شود؟ مشخص نیست.

خودی‌ها در صف مخالفان

دیروز دبیر دوم کمیسیون ویژه رسیدگی به طرح صیانت از مخالفتش با محدودسازی استفاده از فضای مجازی گفت. مهرداد ویس کرمی اظهار داشت: «من از اینستاگرام استفاده می کنم. توئیت می‌زنم، تلگرام را استفاده می کنم و کانال هم دارم. از تمامی این‌ها استفاده می کنم و فیلترشکن هم دارم. باید واقع‌بین باشیم، نمی‌شود چشم را روی واقعیت‌ها ببندیم و تصمیمی بگیریم که مردم را با مخاطره مواجه کند. خود من شخصا در این موارد که غیرکارشناسی باشد رای نمی‌دهم. وقتی خود من اینستاگرام و تلگرام استفاده می کنم و پیام‌رسان‌های داخلی ما هنوز پاسخگو نیست، عاقلانه نیست ما آن یک راه را ببندیم.» وی ادامه داد: «در انتخابات سال ۹۴، تلگرام به داد ما رسید. هزینه انتخابات را به شدت پایین آورد. به جای اینکه پوستر و سی دی بزنیم از تلگرام استفاده کردیم. در انتخابات اخیر هم همین اتفاق افتاد. بیشتر تبلیغات برای مجلس را از همین راه‌ها انجام دادیم. همین حالا هـــم اطلاع رسانـــی ما از طریق همین پیام‌رسان‌هاست.» این نماینده در پاسخ به این سوال خبرآنلاین که فضای کمیسیون در موافقت و مخالفت این طرح چگونه است؟ توضیح داد:«همه اعضای کمیسیون موافق طرح نیستند و در کمیسیون یکدستی در این مورد وجود ندارد. من چند نفر را می‌شناسم که به کمیسیون آمده‌اند تا این طرح رای نیاورد. البته خیلی جای نگرانی نیست و خود ما هم واقعا با نظر کارشناسی رای خواهیم داد و به این شکل نیست که از قبل تصمیم خود را گرفته باشیم. افرادی داریم که مخالفت آنها به حدی جدی است که به کلیات طرح نیز رای نمی‌دهند. کسانی هم هستند که نظرشان در ادامه مذاکرات مشخص می‌شود چرا که فعلا افراد به صورت واضح و شفاف نظر خود را بیان نمی کنند اما به دلیل این که رای‌گیری به صورت علنی انجام می‌گیرد، رای افراد مشخص خواهد شد. معتقدم رای‌گیری باید به صورت علنی و با بالا بردن دست انجام شود.» نکته قابل توجه، این بخش از اظهارات ویس کرمی است که در راستای رفع هراس از فیلتر بیشتر شبکه‌های اجتماعی در طرح صیانت مدعی می‌شود:« این صحبت‌ها جوسازی است. گروهی هستند که نمی‌خواهند مجلس کاری کند. برخی از آنها در آلبانی و خارج از کشور هستند. می‌خواهند مجلس را فلج کنند. ما نمی‌توانیم به خاطر جوی که درست شده عقب‌نشینی کنیم. اگر این طور باشد خب داخل خانه می‌نشینیم. ما بایـــد ببینیم حـــرف درســـت کجاســت؟ استدلال درست چیست و براساس مصالح کشور تصمیم بگیریم. این فلسفه مجلس و نمایندگی است و غیر از این باشد دیگر قابل اعتنا نیست. منِ نماینده پاسخگو به کسی که حرف بی‌حساب و غیرکارشناسی می‌زند نیستم، می‌شنویم اما براساس آن چه کارشناسی باشد تصمیم می‌گیریم.»

دلواپسان منتقد دلواپسان

آش صیانت به اندازه‌ای شور شده که حتی قرارگاه عمار به جمع منتقدان آن پیوسته است. با نگاه به اعضای اصلی این قرارگاه که شامل مهدی طائب و علیرضا پناهیان، محمدمهدی ماندگاری، حمید رسایی، حسن عباسی، سعید حدادیان، نادر طالب‌زاده، مهدی کوچک‌زاده، حسین یکتا، حسین الله‌کرم و سعید قاسمی هستند پذیرش این واقعیت که آنها مخالف صیانت هستند، دشوار است اما به هر حال آنها هم از تصمیم دلواپسان بهارستان حیرت کرده‌اند چنانکه قرارگاه سایبری عمار در مطلبی در رابطه با طرح ضد اینترنت مجلس و تصویب بررسی آن طبق اصل ۸۵ (بررسی به صورت غیرعلنی) نوشت: «این تصمیم هر چند ظاهری منطقی برای بررسی بیشتر این طرح دارد اما عملا زمینه را برای تصویب نهایی طرحی فاجعه‌بار مهیا می کند. طرح کمیسیون فرهنگی عملا در صحنه اجتماعی به معنای اعمال محدودیت سنگین در اینترنت است و بدتر نفع اقتصادی بزرگی به برخی شرکت‌ها می‌رساند.» این متن کوتاه آخرین تلاش برای هشدار به مجلس یازدهم است، تصویب و اجرای طرح صیانت از فضای مجازی لکه سیاه پاک نشدنی در کارنامه مجلس فعلی است. طرحی که می‌تواند مانند کشیدن ضـامن یک نارنجـــک در دستان دولت سیزدهم عمل کنـــد. حـــداقل به حیثیت سیـــاسی خودتان رحم کنید.

ناطق نوری برگردد

ناطق نوری از جمله دلسوزان کشور است که به تدریج از فضای سیاسی کشور فاصله گرفت که البته دلواپسان نقش مهمی در سکوت شیخ نور داشتند اما اکنون شرایط کشور به نحوی است که این بزرگان از خودگذشتگی کرده و به عرصه بازگردند. دیروز حسن غفوری فرد عضو جبهه پیروان خط امام و رهبری گفت: افرادی که در نظام خدمت کرده اند مانند شخص آقای ناطق نوری، آقای لاریجانی یا افرادی شبیه به ایشان، به هیچ وجه تایید نمی کنم که حرمت این افراد شکسته شود و خدایی ناکرده بخواهند از انقلاب کناره گیری کرده یا سکوت اختیار کنند. وی ادامه داد: نظام به تمام این نیروها احتیاج دارد. افرادی مانند آقای ناطق نوری، لاریجانی و دیگران حتما باید حضور داشته باشند و تندروی هایی را که نسبت به شخص آقای لاریجانی شده بود را تایید نمی کنم. باید از ایشان استفاده شود. باید هر دو جناح با آقای ناطق صحبت کنند و از ایشان خواهش کنند که به صحنه بیایند. افرادی که با رای مردم چند دوره خدمات موثر کردند باید آبرو و حیثیتشان به شدت حفظ شود.

تعارف بی‌تعارف

نمایندگان مجلـــس دوبار به وزیر آموزش و پروش معرفی شده از سوی رئیس جمهـــور رای ندادند تا نشان دهند اراده ای برای مماشات خارج از مرزهای قانونی با دولت ندارند. نمی‌توان تمام نمایندگان مجلس یازدهم را حامی دولت رئیسی دانست و منتقدان سرسختی در بهارستان جضور دارند. فعالان سیاسی به این موضوع واقف هستند مانند جعفر قادری که دیروز گفت: در موضوع رأی اعتماد به وزیر آموزش و پرورش سابقه نداشته که مجلس ۲ وزیر پیشنهادی را رد کند. مجلس نشان داد در برخورد با دولت تعارف ندارد، اگر گزینه معرفی شده ضعیف باشد رأی اعتماد نمی‌دهد. البته این دفاع از عملکرد مجلس به آن مفهوم نیست که عملکرد مجلس در مجموع قابل قبول باشد، مجلس خیلی بهتر و موثرتر از اینها می‌تواند کار کند. قادری با اشاره به فعال بودن مجلس در استفاده از ابزارهای نظارتی خود بر وزرا گفت: هم اکنون تذکرات، طرح سئوال از وزرا و طرح های تحقیق و تفحص انجام می‌شود و این نشان می دهد مجلس در بخورد با دولت تعارف ندارد.

تعیین حقوق نماینده مجلس برای پزشکان؟

دیروز مالک شریعتی، رییس هیات تحقیق و تفحص از حقوق های نجومی مجلس در یک برنامه تلویزیونی گفت: مجموع دریافتی (اعم از حقوق پایه، مزایا، دریافتی های مستمر و غیر مستمر، پاداش، کارت هدیه و...) کارکنان دولت حتی وزرا و نمایندگان مجلس، نباید بیش از ۳۵ میلیون تومان باشد. او ادامه داد: هیچکس قائل به تساوی در حقوق و دستمزد نیست ولی تبعیض ها مردم را آزار می دهد. سقف دریافتی پزشکان ماهانه باید زیر ۱۰۰ میلیون تومان باشد. دیروز یک اقتصاددان در مورد فیش‌های حقوقی نجومی گفت که وجود این پدیده به ضعف در قوانین برمی گردد و معمولا راه دور زدن قوانین برای پرداخت‌های خارج از عرف در سازمان‌ها را حسابداران و حسابرس ها پیدا می کنند. چند روز پیش رییس کل سازمان نظام پزشکی گفت: در سال‌های اخیر چون تعرفه‌ها غیر واقعی دیده شده و دوره‌های دستیاری، تخصصی و فوق‌تخصصی دشوارتر شده، این تمایل که پزشکان عمومی در کشور بمانند و یا به عنوان پزشک عمومی خدمت کرده کاهش یافته است.

گفت و گـــو

احمد دستمالچیان در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

عربستان از مذاکرات هسته‌ای برای جنگ یمن امتیاز می‌خواهد

عربستان سیاست چماق و هویج را در پیش گرفته است

آرمان ملی-علیرضا پورحسین: نماینده عربستان سعودی در شورای حکام آژانس بین المللی انرژی اتمی در اظهاراتی ضد ایرانی با تکیه بر ادعاهای بی‌اساس علیه برنامه هسته‌ای ایران، خواستار پایبندی کامل ایران به تعهدات هسته‌ای‌اش ذیل برجام شد. وی در ادامه مدعی شد که ایران با برنامه هسته‌ای خود در حال باج گیری از جهان است و اجرای تعهدات هسته‌ای ایران نباید با مذاکرات وین گره بخورد. این مقام سعودی همچنین ادعاهای ساختگی درباره نحوه برخورد با بازرسان آژانس اتمی در ایران را تکرار کرد و مدعی شد که تهران اقداماتی خودسرانه علیه بازرسان هسته‌ای اتخاذ کرده است. این ادعاهای خصمانه در حالی مطرح شد که مدیرکل آژانس بین المللی انرژی اتمی تاکید کرد که هیچ انحرافی در فعالیت‌های هسته‌ای ایران مشاهده نشده است و دو طرف برای ادامه همکاری و تعمیق گفت وگوها توافق کرده‌اند. از سوی دیگر تناقض در رویه و لحن عربستان نیز در خصوص ایران در ماه‌های اخیر سوالات زیادی برای اذهان عمومی ایجاد کرده است. در راستای بررسی این مساله «آرمان ملی» گفت و گویی با احمد دستمالچیان، سفیر پیشین ایران در لبنان داشته است که در ادامه می‌خوانید.

عربستـــان از یکسو خواهـــان توافق با ایران است اما از ســـوی دیگـــر بـــه صورت مکرر علیه ایران موضع گیری می‌کند، این تناقض گویی‌ها با چه هدفی در دستور کار مقامات عربستان قرار گرفته است؟

عربستان در ماه‌های اخیر سیاست چماق و هویج را در پیش گرفته است. عربستان از یکسو در ماه‌های اخیر خواستار رفع مشکلات خود با ایران شده است و به صورت مداوم عنوان می کند که به دنبال مذاکره و کاهش تنش هاست اما از سوی دیگر هر روز به دنبال این است تا فرصتی پیدا کند و علیه ایران موضع گیری کند که آخرین آن در جلسه شورای حکام بوده است. عربستان به دنبال این است که یک جو روانی و تبلیغاتی علیه ایران درست کند تا از ایران امتیازاتی کسب کند و در بازی مقابل ایران یک بازنده صرف نباشد. این سیاست عربستان تکراری و نخ نماست و مشخصا نمی‌تواند منجر به نتیجه شود. عربستان مدت زمان زیادی است که می‌خواهد با اقدامات امنیتی و سیاسی علیه ایران موج ایجاد کند اما در عمل موفق نبوده است و امروز در منطقه عملا شکست خورده است که می‌توان نمونه‌های آن را در یمن و لبنان و سوریه نیز مشاهده کرد. در مقابل امروز ایران هم در منطقه و هم در مسائل هسته‌ای دست برتر را دارد و این طرف‌های مقابل هستند که مدام می‌خواهند تا ایران با آنها مذاکره کند. امروز سیاست خارجی عربستان زیر سلطه اسرائیل ترسیم شده است و هم سو با این رژیم گام برمی‌دارد. امروز حتی قدرت‌های بزرگ جهان نیز به این نتیجه رسیده اند که صرفا با لغو تحریم‌ها می‌توانند با ایران به توافق برسند. این رویه‌ای است که باید در پیش گرفته شود زیرا ایران دست برتر را در این زمینه دارد. ایران گزینه‌های زیادی برای فشار وارد کردن دارد و عربستان با مشوش کردن جو سیاسی شورای حکام نمی‌تواند این اهرم های فشار را از دست ایران بگیرد.

عربستان در چه زمینه‌هـــایی قصد دارد تا از ایران امتیاز بگیرد؟

عربستان در کنار مرزهای خود دچار یک بحران امنیتی بزرگ شده است و عملا در یمن شکست خورده و تصور می کند که با فشار به ایران در خصوص مساله هسته‌ای می‌تواند امتیازی در یمن به دست آورد. آنها عملا با موضع گیری علیه ایران و ایجاد جو روانی می خواهند مساله هسته‌ای ایران و مذاکرات پیرامون آن را به جنگ یمن گره بزنند. آنها در این حوزه نیز موفق نخواهند شد زیرا خیلی عقب هستند و عملا دست بالا را در اختیار ندارند و هیچ برگ برنده‌ای ندارند که بخواهند آن را رو کنند. بازی برای آنها حداقل در یمن تمام شده است زیرا تمامی شهرهای استراتژیک از جمله الحدیده، صنعا و سایر شهرهای مهم در اختیار حوثی هاست. تمامی نقشه‌های آنها در یمن شکست خورده است. به همین علت عربستان و اسرائیل هر کدام دست به دست هم داده اند تا مذاکرات در وین شکست بخورد.

یعنی این زمینه وجـــود دارد تا در یمن امتیاز خاصی نصیب عربستان و متحدانش شود؟

بارها ثابت شده است که اگر یک کشور ناامنی را تجربه کند، سایر کشورهای منطقه نیز گرفتار خواهند شد. برخی کشورهای حاشیه خلیج فارس امروز این خطای استراتژیک را انجام می‌دهند. در یمن این خطای بزرگ یک بار به وقوع پیوست و با توهم این که می‌توانند در آن کشور یک گروه خاص را به قدرت برسانند، جنگی را علیه آن کشور ایجاد کردند و امروز عملا شکست خورده و در باتلاق این جنگ گرفتار شده‌اند. آنها آخرین پایگاه خود یعنی شهر مارب را نیز از دست داده‌اند و عملا دولت حوثی یمن نقاط مهم این کشور را به تصرف خود درآورده است. این استراتژی در وهله اول برای خود کشورهای عربی خطرناک است. آنها باید بدانند که نه می‌توانند امنیت را بخرند و نه آن را وارد کنند. امنیت یک محصول همگانی است و با مشارکت تمامی کشورها در منطقه ایجاد می‌شود. یا امنیت برای همه کشورهاست و یا وجود نخواهد داشت. در این مسیر ایران حرکت دیپلماتیک خود را از ماه‌ها پیش آغاز کرده است و بارها گفته است که آماده گفت و گو است اما رژیم صهیونیستی بارها در این عرصه کارشکنی کرده است. آنها در حال بازی کردن با آتش هستند و یک اشتباه بزرگ از سوی آنهاست زیرا در سالیان اخیر مشاهده شده است که بسیار ضربه پذیر هستند و در نقاط مختلف می‌توان به آنها ضربه وارد کرد و مشخصا اگر این مسیر را ادامه دهند به شدت متضرر خواهند شد.